

НЕЗАЛЕЖНА МЕДІЙНА РАДА

Висновок № 5

щодо відповідності законодавству України змісту 66-ї серії телесеріалу «Не зарікайся»

м. Київ

«26» квітня 2016 р.

I. Обставини справи

1. До Незалежної медійної ради надійшло звернення Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення (лист № 17/1091 від 15.04.2016) із проханням надати експертний висновок щодо 66-ї серії телесеріалу «Не зарікайся», трансльованого в ефірі ТОВ «ТРК «Україна». Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення просить проаналізувати серію на предмет відповідності змісту серії статті 6 Закону України «Про телебачення і радіомовлення» і статтям 15 та 15-1 Закону України «Про кінематографію».

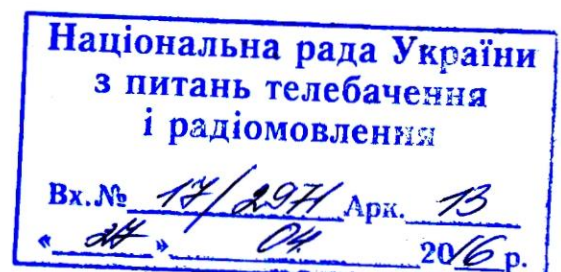
2. На запит Голови незалежної медійної ради Наталії Лигачової від каналу було отримано синопсис серіалу.

3. В цій серії основна сюжетна лінія розгортається довкола Фаїни Марківни Матвієнко — жінки літнього віку, яка мешкає у своєму домі в Києві з родиною й син якої, Степан, потрапив у полон до представників так званої ЛНР. Події віддзеркалюють сучасність і відбуваються на тлі військових дій на сході України.

З-поміж іншого, у своєму домі Фаїна Марківна надає прихисток родині переселенців із Донбасу — Яні та маленькому Дмитрові. Чоловік Яни та батько Дмитра — Борис — виявляється проросійським бойовиком, що воює у складі незаконних військових угруповань на сході України. Як зазначено в синопсисі серіалу: «Тоді Фаїна йде на злочин: запирає Яну у винному погребі, а чоловікові Яни по телефону каже, що той побачить свою сім'ю тільки якщо звільнить з полону Степана. Яна живе під замком. Фаїна регулярно привозить їй їжу. З Димком няньчиться вся сім'я Матвієнків, думаючи, що його мати поїхала на Донбас».

У цій серії з уст терористів (отамана Шелеста) лунає звістка про смерть Степана Матвієнка, після чого Фаїна Марківна у відчаї просить Бориса привезти тіло Степана до Києва. Втім, як зазначається в синопсисі: «Чоловік Яни тим часом викрадає Степана у козаків і привозить на підконтрольну нашим військам територію. Дорогою отримавши важкі поранення... Чоловік Яни переосмислює своє ставлення до "київської хунти" і розуміє, що це не "фашисти і нацики"».

4. У цій серії з уст Яни, лунає репліка: «Мы спокойно жили, никого не трогали. Наш дом попал под обстрел. Теперь там руины. Мы приехали сюда, потому что нам негде просто жить. Мы просто хотим, чтоб Донбасс был свободным. Мы хотим рожать и воспитывать счастливых детей. И чтобы от нас киевские олигархи отстали».

Інша репліка подібного змісту лунає також і з уст отамана Шелеста, одного з лідерів терористичних угруповань: *«Мы же все с вами в одной лодке. Вы думаете, нам сейчас легко? Нет! Но мы не жалуемся. Давим эту хунту кровавую. Это они нам жизни не дают. Но результат есть. Мы не дали им геноцид устроить на нашей земле».*

Також відбувається діалог між Борисом та бойовиком отамана Шелеста:

Борис: *«Как у вас дела с пленными обстоят?»*

Бойовик: *«Как? Как у всех. Горстка фашистов по подвалах сидит»; «А то ты этих укров не знаешь? Вечно они там что-то мутят».*

II. Регулювання

1. Конституція України

Стаття 34. Кожному гарантується право на свободу думки і слова, на вільне вираження своїх поглядів і переконань.

Кожен має право вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію усно, письмово або в інший спосіб — на свій вибір.

Здійснення цих прав може бути обмежене законом в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку з метою запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я населення, для захисту репутації або прав інших людей, для запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно, або для підтримання авторитету і неупередженості правосуддя.

2. Закон України «Про телебачення і радіомовлення»:

Стаття 6. Неприпустимість зловживання свободою діяльності телерадіоорганізацій

2. Не допускається використання телерадіоорганізацій для:

- закликів до насильницької зміни конституційного ладу України;
- закликів до розв'язування війни, агресивних дій або їх пропаганди;
- трансляції телепередач, виготовлених після 1 серпня 1991 року, що містять популяризацію або пропаганду органів держави-агресора та їхніх окремих дій, що виправдовують чи визнають правомірною окупацію території України. Для цілей застосування цієї норми використовуються визначення та критерії, встановлені Законом України «Про кінематографію»;
- здійснення інших вчинків, за якими наступає кримінальна відповідальність.

3. Закон України «Про кінематографію»:

Стаття 15. Права та умови розповсюдження і демонстрування фільму